

De bedste søer har gavn af mere lysin og protein

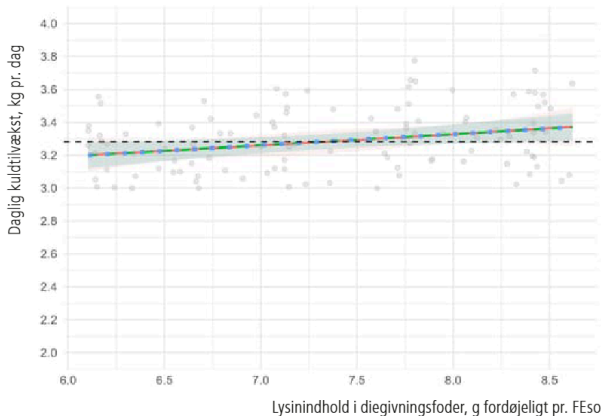

Den gode so kan få en svagt forøget mælkeydelse ved at gå over gældende normer for lysin og protein i diegivningsfoderet, specielt når foderoptagelsen kommer over 9,0 FEso pr. dag på toppen

Af Thomas Sønderby Bruun, Seges Innovation

Når søernes mælkeproduktion er høj, er behovet for lysin og alle øvrige aminosyrer større.

Behovet kan dækkes med lysin og protein fra foderet,

Figur 1: Effekt af stigende mængde fordøjeligt lysin (og andre aminosyrer) i diegivningsfoderet på daglig kuldtilvækst for søer med høj kuldtilvækst og høj foderoptagelse.

som det mest effektive, men soen kan også mobilisere aminosyrer fra muskelmassen.

En so, som har høj kuldtilvækst, responderer svagt

positivt på et øget indhold af fordøjeligt lysin og øvrige aminosyrer i diegivningsfoderet (figur 1).

Når foderoptagelsen er høj, i praksis karakteriseret ved,

at soen æder mindst 9 FEso pr. dag fra ca. 14 dage efter faring og frem, så vil et tunet diegivningsfoder også medføre, at soen taber sig mindre, og det er et tegn på, at soens proteinreserver i musklerne i mindre grad mobiliseres.

Hvis den samlede økonomiske effekt af øget kuldtilvækst, mindre vægttab, ændret rygspæktab og forøget foderpris beregnes, så vil et diegivningsfoder med 8,7-9,0 g fordøjeligt lysin pr. FEso afstemt med alle øvrige aminosyrer kunne give en marginalindtægt på 29-37 kr. pr. kuld.

Det gælder kun for søer med en kuldtilvækst over 3,0 kg pr. dag og en samtidig høj foderoptagelse på mindst 9,0 FEso pr. dag fra ca. 14 dage efter faring og frem.